

MŪSU KULTURAS UZVARU NEIZSMEĀMAIS AVOTS

Lielais Oktobris uz visiem laikiem salauza gara tumsibas «burvju loku», kurā bija iespītētas cariskās Krievijas tautas un kurā vēl ūdeni smok darba lauds norohežoja darba tauvu no zinātnes un kulturas, tādā kārtā laupidams tautai nošu spēku iepišanu kulturas darbā. Sis divkāršais jaunums, kā to tik uzdegeneracijai.

Padomju cilvēka cīnu un darba rezultātā mūsu zemē radīts gluži pretējs stāvoklis. Padomju valsts, boļševiku partija, liejais Stalins duriņi zinātni un tehniku, literatūru un mākslu par visas tautas ipašumu. Ar to radīta, nelerobežotās iespējas kulturas pieaugumam socialisma zemē. Ar pilnu krūti apgūdamas kulturu, mūsu Dzimtenes' darba laužu masas, miljoni strādnieku, kolchoznieku un inteliģenti, kūst par aktiviem zinātnes, mākslas, literatūras veidošājiem un jaunradītājiem.

Uzvarējusā socialisma zemē kulturu ceļ nevis atsevišķi «izredzētie», bet, vārda burtiskā nozīmē, visa tauta, kura ik gadus no sava vidus izvirza tūkstošiem spožu talantu visās zinātnes un mākslas nozarēs, sagādā ūsim talantiem vislabvēlīgākos darba apstāklus. Tas padomju kultūrai nodrošina tik kolosalus pānākumus, kādi nav iespējami nevienā citā valstī. Padomju socialistiskā valsts kļuvusi ne tikai par politiskā un sociāla progresu paraugu, bet arī par visdrosmīgākās, visvarenākās zinātniskās domas un viscīlēnākās, visumanākās mākslas viestotni. Mēs esam paraugs visiem godigajiem zinātniekiem un māksliniekim.

Padomju zinātnē un māksla, visa padomju kultura ir viens no nozīmīgākajiem spēkiem, kas mūsu tautu virza uz komunismu. Padomju kulturas darbiniekiem ir divi pamatuzdevumi: celt tautas garīgo attīstību, iekviena mūsu zemes cilvēku apzinību līdz komunistiskās sabiedrības locekļa apziņas līmenim un nodrošināt valstij tādu tehnisko progresu, kas nepieciešams materiālās bagātības pārpilnības easniņšanai. Šos uzdevumus pildīdami, mēs praktiski, konkrēti ejam uz komunismu. Un visa pasaule ir liecinieks, ka šī gaita ir ļoti strauja, ka tā klūst arī vēl straujāk.

Iedama šo gaiko ceļu, apzinādāmās dižā mērķa — komunisma tuvumu, padomju tauta, allaž ar bezgalīgu pateicību domā par vīru, kas šo ceļu izcīrtis, kas stingri un gādīgi tēva roku mūs vada pa to, pasarga no maldiem un kļūmēm. Soļodama no uzvaras uz uzvaru, guđama arvien jaunus pānākumus visās kulturas jomās, padomju tauta domā par biedru Stalini — mūsu laika geniālāko zinātnieku, lieļāko padomju literatūras un mākslas draugu.

Biedrs Stalins, vina vadītā partī pirmoreiz cilvēces vēsturē devuši tautai patiesi resatricināmu pamatu kulturalajai augšanai. Šis pamats ir zinātnes un kulturas vienotība ar darbu, zinātnes un kulturas nesaraujamās saites ar darba laužu interesēm, visplašākajām tautas masām plaši pavērtās celš uz kulturas katngalim.

Viens no galvenajiem socialisma uzelšanas un līdz ar to mūsu zemes tālākās attīstības priekšnoteikumiem bija jaunās padomju, no strādnieku un zemnieku šķiršanas nākušās inteliģences radišana, jo tikai tai varēja uzticēt un tikai tai bija pa spēkam biedra Stalina izstrādāto grandiozo socialistiskās celtniecības plānu realizēšana. Šī jaunā inteliģence bija tā, no kuras izaugusi tagadējā varenā padomju zinātnes un tehnikas, literatūras un mākslas meistaru armija.

Biedrs Stalins 1925. gada 15. aprīlī rakstīja proletarisko studentu I Vissavienības konferencēs dalībniekiem, par jaunās padomju inteliģences uzdevumiem un raksturu:

«Vecā komandējošā sastāva, kas cēla kapitalistiskās iekārtas laikā, atšķirīgā pazīme ir tā, ka viņš bija atrauts no strādniekiem un zemniekiem, ka viņš stādīja sevi pāri darba laužu masām, ka viņš necentīja ne šo masu uzticību, ne atbalstu, kāpēc viņam arī nebija ne viena, ne otra. Mūsu zemei sādā rīcība pilnīgi nedēriga. Jaunās saimniecības un jaunās kulturas celtniecības jaunais komandējošais sastāvs par jauno saucas patesību tāpēc, ka viņam krasī un uz visiem laikiem jāsakās no vecajiem komandēšanas panēmieniem. Nevis atraušanās no masām, bet viscīsākie sakari ar tām; nevis nostādīt sevi pāri masām, bet iet masām pa priekšu, vedot tās sev līdzi...»

Tai pašā rakstā biedrs Stalins nosprauž padomju zinātnes pamatprincipu — drosmīgu novatorismu, atelēšanos no sastīguma un rutinas:

«Nez' vai var šaubīties, ka mietpilsnīkais šaurums un rutina, kas piemīt vecās kapitalistiskās skolas profesoriem, ir svaru bumba pie zinātnes kājām. Nez' vai var šaubīties, ka uz pilnīgu un brīvu zinātnisku jaunradi spējīgi tikai jauni darbinieki, kam nav šo trūkumu: Mūsu zemei, kas ir no važām brīvu zinātni citadele un audzētava, ņāzījās ir liela nākotne.»

Šās brīvo zinātnes un kulturas citadeles uzelšana, padomju zinātnes un kulturas atbrivošana no kapitalistiskajām «svaru bumbām» ir biedra Stalina vēsturisks nopejns, uz kura balstoties, padomju zinātnē, tehnika, literatūra, māksla un visas pārējās kulturas nozares varējušas aizsniegt to augsto attīstības līmeni, kādā tās atrodas pašlaik.

Pats bādams geniālākais visdažādāk zinātnes nozaru specialists, drosmīgs novators un jaunu ceļu cīrījs, līdz galam konsekventi tautas interešu sargs, pats būdams dižākais literatūras un mākslas pazīnējs un teoretikis, biedrs Stalins vērīgi un gudri virza mūsu zinātni, literatūru un mākslu uz to, lai padomju kultura būtu maksimali spēcīgs padomju tautas, boļševiku partijas ieročis cīnā par visas cilvēces brīvību un laimi, cīnā par komunismu. Biedra Stalina vadība un paraugs ir tas neizsmelamais avots, no kura padomju kultura ir smēlusi, smēj un allaž smels spēkus nemītīgi augšanai un attīstībai.

Biedrs Stalins ir ne tikai geniālākais savā laika zinātnes un kulturas darbinieks, padomju zinātnes un kulturas vadītājs, viņš ir arī lieļākais padomju kulturas un tās darbinieku draugs, atbalstītājs un iedvesmotājs. Nekad un nevienā zemē zinātnes un tehnikas, literatūras un mākslas darbiniekiem nav bijuši tik lieliski jaunrades apstākļi, kā tās ir mūsu socialistiskajā Dzimtenē. Nav nemaz iespējams, kaun galvenajos vilcienos, uzskaitit visus gadījumus un veidus, kādos izpaužas lielā Stalina gādība par padomju socialistisko kulturu, par zinātniekiem, literatiem, māksliniekim. Šodien pieminēsim tikai vienu loti iedarbīgu un varenu biedru Stalina uzmanības, gādības un kulturas darbinieku iedvesmošanas veidu.

Šā gada 20. decembrī, lielā tautu vadona biedru Stalina 70. dzimšanas dienas prēckāvārā, pāriet 10 gadu, kopš ar PSRS Tautas Komisaru Padomes lēmumu nodibinātas Stalina premijas par izciliem darbiem zinātnes un mākslas laukā. Sajos desmit gados Stalina premiju piesķīšanai kļuva par izcilākajiem padomju kulturas svētkiem, kas no gada gādā demonstrē arvien grandiozākas mūsu zinātnes, tehnikas, literatūras un mākslas uzvaras, padomju kulturas neizmērojamo pārākumu par kapitalistisko pseudozinātni un pseudokulturu. Ar katra gadu pieaugot to darbu skaits un kvalitāte, kas cīnīgi saņem lielā Stalina vārda nosauktu premiju, mūsu Dzimtenes dārgāko balvu, Stalina premijas laureatu saimē letipstātās daudzās tūkstoši labāko, talantīgāko padomju zemes dēļu un meitu. Blakus sīrmām, daudzās pārējējušām zinātniekam, rakstniekiem, teatra mākslas meistaram, komponistam, gleznotājam ņāzījā slavenajā saimē redzam zinātnes un mākslas jaunās mairas pārstāvju, redzam praktiskus inženierus un stachanoviešus, agronomus un augstu rāzu meistarus kolchozā, partijas darbiniekus un ierindas karavīrus. Tas ir spīgts un lielisks pierādījums arvien pieaugošajai padomju kulturas augšupejai, arvien varēnākai visas tautas radošo spēku izaugsmei.

Stalina premijas laureatu vidū ir visdažādāk padomju tautu pārstāvji. Goda viņu vidū iemēri arī Padomju Latvijas rakstnieki, teatra mākslinieki, muziki, tehnikas darbinieki. Mēs nešaubāmies, ka turpmāk Stalina premijas laureatu sarakstos lasīsim vairāk mūsu republikas zinātnes un kulturas darbinieku vārdu.

Sagaidīdama zinātnes korifeja, padomju zinātnes un kulturas labākā drauga, visas pasaules darbu laužu vadona biedra Stalina 70. dzimšanas dienu, padomju zinātnes, tehnikas, literatūras un mākslas darbinieki nelokāmi annāmuši ar jauniem izciliem sasniegumiem, jaunām uzvarām atbildēt uz lielā Stalina tēvišķīgo gādību par padomju zinātni, kulturu un visu padomju tautu.

Komitejā Stalina premiju piešķiršanai mākslā un literatūrā

30. novembri svinīgu sēdi noturēja Komiteja Stalina premiju piešķiršanai literatūrā un mākslā par 1948. gada mākslā un literatūrā. Lielai grupai rakstnieku, mākslinieku, kinematografiķiem, darbinieku un architektu pāsniedza Stalina premijas laureatu goda nozīmes un diplomas par izciliem literatūras un mākslas darbiem 1948. gadā.

Tai pašā dienā Komiteja saņāca uz plenarsēdi, lai izskaitītu darbus, kas darbu.

VISU ZEMJU PROLETARIEŠI, SAVIENOJETIES!

Literatura un Māksla

LATVIJAS PADOMJU RAKSTNIEKU, KOMPONISTU, MĀKSLINIEKU UN ARCHITEKTU SAVIENĪBU LAIKRĀSTS

1949. G.

11. DECEMBRĪ

Nr. 50 (256)

I. Toidzes glezna «Jaunais J. V. Stalins lasa Sotu Rustaveli» reprodukcija

Labākie darbi, labākās domas un jūtas — Stalīnam

Padomju tautas demokratisko zemju darba lauds un visas pasaules progresīvie pilsoni lielā pacīlītābā gatevojas priešīgam notikumam — sava vadona, drauga un skolotāja J. V. Stalina 70. dzimšanas dienai.

Padomju tautas masu dzīves cīlniečības darba entuzīzisms, ar ko izmējās Oktobra revolūcijas 32. gads, šīs dienās sasniedzis vēl nekad ne piedzīvotu vērienu. Fabrikas un rūpnicas, dzelzceļi un šachtas ziņa par jaunām socialistiskām saistībām, ko uzņemas mūsu dzīves cīlēji. Stalina vārda nosauktā Kuznecks metalurgiskā kombinata iniciatīva par godu Padomju valsts vadona dzimšanas dienai izvērst socialistisko sacensību kā varētu izteikt padomju cilvēka gaisākās un cīldienākās jūtas, kādas viņa mosītas, demājot par Stalīnu. Mātes ar satraukumu raugīs, kā viņu bērni mācās izrunāt vārdu:

— Stalins!

Priecīgais savīlojums aug; tā ir mūsu pateicība un reizē zvērests: Mēs esam ar Tevi, biedri Stalīn! Tu esi mūsu dzīve, mūsu laime, mūsu nākotne.

Mūsu laime... Ar kādu prieku ūsi laimē gribētu dalīties franču oglīcīs un itāļu laukstrādnieks, norveģu zvejnieks, nīcīnītās nēgeris un izsalkušās indietis! Visu kapitalistisko zemiņu nomāktie darba lauds ūdeni domā par Stalīnu, par viņa likumiem, kas cilvēkiem, nodrošina taisnīgu dzīvi, aspriežību un tumsā, pateicas Stalīnam par iegūto brīvību un vienīdzību. Jaunā, padomju laike paaudze, priešīgos vārdos cīldina Stalīnu par ne-

vissas franču tautas mīlestības aplieciņumus pasaules darba laužu lielajam vadonim. Dāvanas, ko vāc Hamburgas strādnieki, lecīna par Vācijas darba laužu uzīcību Stalīna idejām. Mitīni un manifestacijas, sapulces un svinīgas sēdes, kas šīs dienās notiek visās zemeslodes malās, rāda, ka progresīvā cilvēces savas nākotnes cerības saista ar Stalīna vārdu. Starptautiskā strādnieku kustība pastiprina cīnu pret kapitalismu un zvērtīglābā Marks-Engelsa-Lēpina-Stalīna mācības tirību.

Pirms desmit gadiem Martins Andersens-Nekese rakstīja: «Laiks pieder Stalīnam. Sītī miljoni cilvēku višā pasaule ar dzīļas pateicības jutām domā par viņu.» Fašīsmu ūsim un otrā pasaules kara gadi vēl vairāk nostiprināja šīs jūtas. Daudzi patrioti, cīnītāji par savu zemi un tautu brīvību, krita ar Stalīna vārdu uz lūpām. Dzīma vīrķe tautas demokrātijas valsti, kur lauds ūdens dzīvē Stalīnu pāsudūnātos principus. 500 miljoni kiniešu stingri tur augsti pacelti Stalīna sarkano brīvības karogu.

Lai dreb un bistas mirstošais kapitalisms: laiks pieder Stalīnam, jaunajai dzīvei, kuras vīrtus viņš plāsi paveris, komunismam, uz kuru viņš ved.

No visām pusēm, visās valodās ūdens skan aizrautīgi un sirsniģi vārdu:

Lai dzīvo Stalīns! Veselību un ilgu mūžu biedram Stalīnam!

Jadīvīgs Marts

ASV zinātne monopoliju un militaristu kalpībā

M. RUBINSTEINS

Amerikā pēdējā laikā daudzplā par Savienoto Valstu zinātnes «neatkarību» un «objektivismu», par to, ka Amerikā zinātne stāv ārpus politikas. Bet pietiek iepazīties ar neapstridamēm īstības faktiem, lai šis mīts par Amerikas zinātnes bezpartejušumu un neatkarību izklīstu kā dūmi, lai kūtu vairāk nekā acīm redzams, ka zinātne ASV ir paklausīgs ieroci reakcijas spēkiem, kapitalistiskajām monopolijām, kas miliāri ēzi nātni, pakļaujot to savu agresivo mērķu kalpībā.

Neraugoties uz Savienoto Valstu zinātniski pētnieciskā tīkla milzīgo dažību un chaotiskumu, tājā var izdalīt trīs galvenās, izšķirošas grupas: rūpniecības trestu zinātniski pētnieciskās laboratorijas, universitātes un valsts zinātniskās iestādes. Katra no šīm zinātniski pētnieciskā iestāžu grupām ir pilnīgā atkarībā no kapitalistiskajām monopolijām, no ASV valdošā finanču kapitaļa politikas.

Nemēram, rūpniecības trestu zinātniskās laboratorijas. Pēc oficiālās statistikas datiem rūpniecības, finanču un komercālo organizāciju zinātniskās iestādes pirms kā apviejo vairāk nekā pusē no visiem ASV zinātniski pētnieciskajiem darbiniekiem, bet šo iestāžu izdevumi zinātniski pētnieciskajiem darbiniekim, bet pāri par 70 procentiem no visiem izdevumiem zinātnes laukā.

Tādā kārtā vēl pirms otrā pasaules kāra monopolijas bija sagrabušas savās rokās lielāko daļu ASV zinātniski pētnieciskās aparāta.

Otrā pasaules kara gados Amerikas monopoliju kundzība pār zinātni vēl vairāk pastiprinājās.

Monopolijas iespējas zinātnē vispirms tāpēc, lai turētu savas rokās zinātniski tehnisko progresu, virzītu un izmanto (bet visbiežāk gan, lai ar noliku neizmanto) šo progresu pēc savas gribas un saskaņā ar savām plēsonīgajām interesēm. Monopolijas cēnības «dozēt» zinātniski tehnisko pētījumu rezultatus tādējādi, lai sekਮētu virsveļnas iegūšanu un, no otras puses, lai novērstu pamatkapitālu vērtības samazināšanās draudus. Pietiek atzīmēt, ka automobiļu trests «General Motors» izletoja ražošanā tikai vienu pāriņu (!) no vīna ricibā esošajām patētēm, bet pārējās, runājot amerikānu terminoloģijā, «nolika uz plauktā», lai neizlejot tās savas uzņēmumos un nedotu citiem iespēju izmantot zinātniski tehniskos pētījumu rezultatus.

Kolumbijas universitātes profesors Roberta Linds ūdi rezumējis šīs amerikānu zinātnes «attīstības tendences». «Zinātne kļuvusi par varenības avotu. Par vīnu «socialo» sistemu valdošās monopolijas, atvēlot bagātās dāvanas nedaudzēm vadošiem zinātniekiem, kuri izpilda viņu uzdevumus, tai pašā laikā neizbēgami novērti pie zinātnes sabrukuma.»

Protams, būtu smiekligi no zinātniekiem, kuri atrodas tiesīs monopoliju kalpībā, gaidīt «objektivitāti» un «neatkarību» no šo monopoliju politikas. Jāatzīmē, ka pat visspecializātākās pētniecības nozarē ūdi zinātniekiem nav tiesību publicēt savus darbus bez atiecīgā tresta vadības atļaujas un cenzuras. Katrs pat visnedrošākais un piersdzīgākais šādu zinātnieku mēģinājums uzstāties pret monopoliju kopējo reakcionāro politiku, katrs mēģinājums izrādīt savu līdzjutību progessivām idejām var beigties ar

nekavējošu liguma laušanu, atlaišanu no darba un ievešanu «melnajos» sakstos.

Būtiska loma ASV zinātniski pētnieciskajā tīklā ir universitatēm un koledžām, kuras sagatavo kadrus vissām zinātniskām iestādēm un tai pāšā laikā ir teorētisko pētījumu centri.

Dziļi maldīgs vai apzinīgi viltots ir Amerikā izplatītās priekšstātē, ka zinātnē universitātēs, pretētā pētniecības darbībā rūpniecības trestu laboratorijās, ir «neatkarīga» no monopoliju politikas.

Pietiek atzīmēt, ka 200 ASV lielāko korporāciju kontrolē zinātniskās padomes gandrīz visās Amerikas universitātēs, kuras tādā kārtā atrodas tiesīs volstrīta uzraudzība.

Ar cīnisku atklātību monopoliju ie-spādis izpaužas sabiedriskās zinātnēs. Monopolijas ne tikai neiebilst pret to, ka profesori nodarbojas ar aktuālām problemām, bet, gluži otrādi, pieprasīto, to, tikai ar noteikumu, lai visas profesoru nodarbibas, viņu runas un raksti būtu tādi, kas atklāti aizstāv monopoliju intereses un politiku. Viņus, kas nepiekrit šai politikai, bez žēlastības padzen, izsniedzot viņiem savā veida vilka pasi.

Izpildot saimnieku pasūtījumus, universitašu prezidenti uzstājas ar reakcionārām runām par aktuālo politiku, kas un ekonomikas jautājumiem, pie kam šīs runas plaši reklamē prese un radio, kas atrodas to pašu monopoliju rokās.

Lenins jau sen norādīja, ka «objektīvas» socialās zinātnes nevar būt tāda sabiedrībā, ko plosa šķir cīna, kā buržuažskā zinātne vienmēr, tā vāci citādi, aizstāv algoto verdību. «Gaidīt objektīvu zinātnei algotās verdības sabiedrībā — tikpat mulķīga naivitā, kā gaidīt fabrikantu objektīvitati jautājumā par to, vai nevajadzētu palīniat strādnieku algu, samazinot kapitāla peļņu. (V. I. Lenins. Raksti, 19. sēj., 3. lpp.).

Pašreiz, kad ASV kļuvušas par imperialistiskās nometnes galveno spēku, sabiedriskās zinātnēs Amerikā pilnīgi pakļautas imperialistiskās ekspansijas kalpībā.

Daudzās Amerikas universitātēs par monopoliju līdzekļiem radīti speciāli «pētnieciski» centri, kas kļuvuši par īstīmu jaunu kuru mācīto kurinātāju lapsenu midzjiem. Tāds, piemēram, ir Jelas universitātes Starptautisko pētījumu institūts, kas kļuvis par vienu no Amerikas geopolitiku centriem, kuri sludina ka visai pasaulei jā-kļūst par Amerikas monopoliju «dārves telpu», kuri cildīne atomu un bakteriologiskā kara «absoluto ieroci». Amerikānu ekonomisti, kuri par liekākai daļai atrodas kapitalistisko trestu tēsā kalpībā, arvien biežāk uzstājas ar neģēlīgam un melīgam «teorijām» par jauna pasaules kara neizbēgāmību un pat vēlamību, izvirzot to kā vēlinīgo līdzekli, kas var glābt Amerikas kapitalismu no krīzēm un bezdarba. Sie ekonomisti, izpildot monopoliju tiesīs pasūtījumu, cēnības pārliecīnāt amerikānu tautu, ka brunošānās izdevumu palielināšanās «stimulē» darījumu aktivitātes pieaugšanā»; bet izdevumi, kas izriet no «Maršala plāna», lauj realizēt «bezdarba eksportu» ārpus ASV robežām. Amerikas buržuažiskie vēsturnieki nekaunīgi izkropoj

kā ASV vēsturi, tā ari starptautiski attiecību vēsturi, cēnoties amerikānu imperialismu nostādīt cilvēces «labvēla» lomā.

Amerikas zinātnieki — etnografi un sociologi visādi izmēģinās pārkārot amerikānu krāsās hitleriskās rašu teorijas, saindēti masu apziņu ar šo fašistiskās ideoloģijas neglīgo formu. Viņi sludina murgainas idejas par anglosāku «izlasi» rasi, kas aicināta valdīt par pasauli, aicināt pastiprināt rašu diskrimināciju, faktiski ataisno nēģēri linčošanu, indiānu iznīcināšanu, kolonialo tautu nezēļīgo ekspluatāciju. Šīs monopolijām izdevīgās nacionālā nāda indes izplatīšanu atbalsta daudzi amerikānu biologi, kuri vadās no Veismanā-Morgana genetikas antizinātniskajām koncepcijām.

Valsts vara ASV pēdējos gados arvien biežāk uztājas kā visu zinātnēs progresīvo spēku apspiešanas un vaļānu ieroci.

F. Landberga grāmatā «Amerikas 60 gūmenes minētie piemēri par progresīvo zinātnieku atlaišanu no darba un vajāšanām, kas dibinās uz pirmskara materialiem, liekas sīki, salīdzinot ar pašreiz valdošo reakcijas patvalu, progresīvo zinātnisko darbinieku vajāšanām, kolonialo tautu nezēļīgo ekspluatāciju. Šīs monopolijām izdevīgās nacionālā nāda indes izplatīšanu atbalsta daudzi amerikānu biologi, kuri vadās no Veismanā-Morgana genetikas antizinātniskajām koncepcijām.

Nav brinums, ka Amerikas zinātnieki masveidi bēg no dienesta valsts iestādes, bet tie, kas spiesti tajā palikt, dzīvo un strādā neciešama ideoloģiska terora apstāklos vai, kā piemēri, izteikties Amerikā, viduslaicīgos «raganu medību» apstāklos.

Vēl liktenīgāks iespādis uz Amerikas zinātnes attīstību, kas izriet no valsts iejaunās zinātniski pētnieciskajās darbībā, ir apmēros vēl nepieredzētajam amerikānu zinātnes militarizācijas procesā.

Spilgts piemērs par amerikānu zinātnes militarizācijas nepieredzētajiem apmēriem ir oficiālā dati par valdības izdevumiem zinātniski pētnieciskajiem darbiem pēc 1947./48. budžeta gadā ASV valdība zinātniski pētnieciskajiem darbiem izdevusi 623 930 tūkst. dolaru, pie kām šai sumā nav ietilpināti izdevumi, kas saistīti ar pētījumiem un izmēģinājumiem atomu ierocu nozarē. No uzrāditās sumas jūras kara flote sanēmusi 262 milj. dolaru (42 proc.) un armija — 237 milj. dolaru (38 proc.), t. i., divi militārie resori izleidojuši 80 procentus no visas sumas, ko valsts izlieto zinātnē.

Ja vēl nem vērā atomenerģijas komisijas izdevumus, kas sastāda ap 500 milj. dolaru un ir pilnīgi paredzēti bruņošanas attīstībai, tad izdevumu summa, ko tērē zinātnei kara izraisīnas nolūkā, pieauga vēl vairāk. Kā atzīstās amerikānu monopoliju organi «Business Week», Amerikas zinātnē «apgārbusi militaru formu». Kā pazīnoja pazīstamais fiziks Morisons, militāro organu kontrole pār zinātni ne tikai bremzē zinātnes attīstību ASV, bet arī «pats galvenais — Amerikas zinātnei nōstājas visas pasaules priekšā kā jauna un vēl šausmīgākā kara ierocu meistars.

Amerikānu ekonomisti, kuri par liekākai daļai atrodas kapitalistisko trestu tēsā kalpībā, arvien biežāk uzstājas ar neģēlīgam un melīgam «teorijām» par jauna pasaules kara neizbēgāmību un pat vēlamību, izvirzot to kā vēlinīgo līdzekli, kas var glābt Amerikas kapitalismu no krīzēm un bezdarba. Sie ekonomisti, izpildot monopoliju tiesīs pasūtījumu, cēnības pārliecīnāt amerikānu tautu, ka brunošānās izdevumu palielināšanās «stimulē» darījumu aktivitāties pieaugšanā»; bet izdevumi, kas izriet no «Maršala plāna», lauj realizēt «bezdarba eksportu» ārpus ASV robežām. Amerikas buržuažiskie vēsturnieki nekaunīgi izkropoj

rajdījumos, nav pieietama. 1940. gadā izdots «Strādnieku kolektīvu dziesmu krājums» sameklējams vienīgi dažos antikvariātos. 1945. gadā izdotā R. Lacinikā sakopotā «Masu dziesmu» i grāmatā pagaidām ir vienīgā. Pazīstamākā dziesmu teksts ievietoti arī 1948. gadā izdotajā krājumā «Dzīntenes dziesmas», bet tājā trūkst nošu. Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Tomēr līdzīgās šai prasībai ne mazāk svarīgs ir otrs jaujājums: iepriekšējās dziesmas parādījumā, kas izriet no «Maršala plāna», lai kā vēlinīgo līdzekli, kas var glābt Amerikas kapitalismu no krīzēm un bezdarba. Sie ekonomisti, izpildot monopoliju tiesīs pasūtījumu, cēnības pārliecīnāt amerikānu tautu, ka brunošānās izdevumu palielināšanās «stimulē» darījumu aktivitāties pieaugšanā»; bet izdevumi, kas izriet no «Maršala plāna», lauj realizēt «bezdarba eksportu» ārpus ASV robežām. Amerikas buržuažiskie vēsturnieki nekaunīgi izkropoj

rajdījumos, nav pieietama. 1940. gadā izdots «Strādnieku kolektīvu dziesmu krājums» sameklējams vienīgi dažos antikvariātos. 1945. gadā izdotā R. Lacinikā sakopotā «Masu dziesmu» i grāmatā pagaidām ir vienīgā. Pazīstamākā dziesmu teksts ievietoti arī 1948. gadā izdotajā krājumā «Dzīntenes dziesmas», bet tājā trūkst nošu. Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par izrādēm un tēlotājiem.

Jaunāko dziesmu tekstu ar notim dāzākā parādās arī periodikā, par to redakcijām paldies, tomēr prasība pēc plašākās sazīmēšanas par iz